

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Υπόθεση Αρ. 1044/2017

28 Μαρτίου, 2024

[ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ, ΔΔΔ.]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Αιτητής,

v.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΕΦΑΛΑΙΑΓΟΡΑΣ ΚΥΠΡΟΥ

Καθ' ης η Αίτηση

Κ. ΧατζηΧριστοδούλου (κα) με Α. Ιωαννίδου (κα), για Γ. Στυλιανού & Συνεργάτες ΔΕΠΕ, δικηγόροι για τον Αιτητή.

Ρ. Πασουρτίδου (κα), για Άντης Τριανταφυλλίδης & Υιοί Δ.Ε.Π.Ε., δικηγόροι της Καθ' ης η αίτηση.

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ, ΔΔΔ.: Ο αιτητής με την παρούσα προσφυγή ζητά: «Δήλωση και/ή απόφαση του Δικαστηρίου ότι η πράξη και/ή απόφαση των Καθ'ων η Αίτηση, με την οποία του επιβάλλεται πρόστιμο για μη συμμόρφωση με το άρθρο 139 του περί Επενδυτικών Υπηρεσιών και Δραστηριοτήτων και Ρυθμιζόμενων Αγορών Νόμου του 2007. ως εκάστοτε ισχύει και με βάση το άρθρο 141 (3)(β) του Νόμου, μετά από τη διαπίστωση μη συμμόρφωσης της εταιρείας CommexFx Ltd με το άρθρο 28(1) του

Νόμου, ημερομηνίας 08/06/2017, θεωρείται άκυρη, παράνομη, στερημένη οποιουδήποτε νομικού αποτελέσματος και έχει ληφθεί καθ'υπέρβαση και/ή χωρίς δικαιοδοσία και είναι αποτέλεσμα πλάνης και κακής εφαρμογής του Νόμου.»

Ως καταγράφεται στην Ένσταση της Καθ' ης η αίτηση και προκύπτει από τα έγγραφα του διοικητικού φακέλου, τα σχετικά με την παρούσα υπόθεση γεγονότα έχουν ως ακολούθως:

1. Η Καθ' ης η αίτηση αποτελεί νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου που ιδρύθηκε δυνάμει του περί Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς Κύπρου (Σύσταση και Αρμοδιότητες) Νόμος του 2001 Ν.64(I)/2001 και λειτουργεί δυνάμει του περί Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς Κύπρου Νόμο του 2009, Ν.73(I)/2009.
3. Η Καθ' ης η αίτηση κατά τη συνεδρία της ημερομηνίας 14.12.2015, στην οποία υποβλήθηκε σημείωμα ημερομηνίας 27.10.2015, αποφάσισε ότι η Εταιρεία CommexFX Ltd (η Εταιρεία) δεν συμμορφώνεται με το άρθρο 28(1) του περί Επενδυτικών Υπηρεσιών και Δραστηριοτήτων και Ρυθμιζόμενων Αγορών Νόμου του 2007, Ν. 144(I)/2007 καθότι δεν τηρεί καθ' όλη τη διάρκεια λειτουργίας της τις προϋποθέσεις χορήγησης άδειας λειτουργίας που αναφέρονται στα άρθρα 12, 13 και 18 του Νόμου και στις σχετικές παραγράφους της Οδηγίας ΟΔ144-2007-01 του 2012.

4. Η Καθ' ης η αίτηση κατά τη συνεδρία της ημερομηνίας 1.2.2016 στην οποία υποβλήθηκε σημείωμα ημερομηνίας 20.1.2016, αποφάσισε δυνάμει του άρθρου 38 του περί της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς Κύπρου Νόμου του 2009, να καλέσει τον αιτητή να προβεί σε γραπτές παραστάσεις:

«Α. Για ενδεχόμενη μη συμμόρφωση του με το άρθρο 139 του Νόμου καθότι δεν φαίνεται να μερίμνησε και να εξασφάλισε την ορθότητα πληρότητα και ακρίβεια στοιχείων και πληροφοριών που γνωστοποίησε στην Επιτροπή αφού ενδεχομένως να παρείχε στην Επιτροπή ψευδή ή/και παραπλανητικά στοιχεία, ή/ και να απέκρυψε ουσιώδη πληροφορία, από γνωστοποίηση που υποβλήθηκε στην Επιτροπή σε σχέση με το υπόλοιπο χρημάτων πελατών της Εταιρείας, στην οποία ήταν ο Chief Financial Officer (CFO) το οποίο τηρείτο στη συνεργαζόμενη με την Εταιρεία, CFH Clearing Ltd.

Β. Στα πλαίσια εξέτασης του ενδεχόμενου επιβολής διοικητικού προστίμου στον αιτητή, με βάση το άρθρο 141 (3)(β) του Νόμου, μετά από τη διαπίστωση μη συμμόρφωσης της Εταιρείας με το άρθρο 28(1) του Νόμου, καθότι η Εταιρεία δεν τηρούσε καθ' όλη τη διάρκεια λειτουργίας της τις προϋποθέσεις χορήγησης άδειας λειτουργίας, μεταξύ άλλων των άρθρων 18(2)(στ) και 18(2)(ι) του Νόμου.»

5. Η Καθ' ης η αίτηση, με επιστολή της ημερομηνίας 24.3.2016 κοινοποίησε την πιο πάνω απόφαση της στον Αιτητή καλώντας τον να υποβάλει τις γραπτές του παραστάσεις μέχρι τις 8.4.2016, η οποία παρατάθηκε μέχρι τις 8.5.2016.

6. Ο Αιτητής υπέβαλε με επιστολή των δικηγόρων του ημερομηνίας 6.5.2016 τις γραπτές του παραστάσεις, αιτούμενος όπως του δοθεί η ευκαιρία για υποβολή προφορικών παραστάσεων, κάτι το οποίο έγινε στη συνεδρία της Καθ' ης η αίτηση ημερομηνίας 21.11.2016.

8. Η Καθ' ης η αίτηση αποφάσισε στη συνεδρία της ημερομηνίας 13.2.2017, ότι:
«Α. Ο Αιτητής δεν συμμορφώθηκε με το άρθρο 139 του Νόμου καθότι δεν μερίμνησε και δεν εξασφάλισε την ορθότητα, πληρότητα και ακρίβεια στοιχείων και πληροφοριών που γνωστοποίησε στην καθ'ης η αίτηση αφού παρείχε ψευδή ή/και παραπλανητικά στοιχεία, ή/ και απέκρυψε ουσιώδη πληροφορία από γνωστοποίηση που υποβλήθηκε στην Επιτροπή ως προς το πραγματικό υπόλοιπο χρημάτων πελατών της Εταιρείας που τηρείτο στην εταιρεία CFH Clearing Ltd.

Β. Η μη συμμόρφωση της Εταιρείας με το άρθρο 28(1) του Νόμου, λόγω μη τήρησης, καθ'όλη τη διάρκεια της λειτουργίας της, των προϋποθέσεων χορήγησης άδειας λειτουργίας, μεταξύ άλλων των άρθρων 18(2)(στ) και 18(2)(ι) του Νόμου, οφειλόταν σε υπαιτιότητα και αμέλεια του αιτητή ως Οικονομικός Διευθυντής στην Εταιρεία.»

9. Η Καθ' ης η αίτηση, κατά την πιο πάνω συνεδρία της ημερομηνίας 13.2.2017, αποφάσισε όπως επιβάλει στον Αιτητή διοικητικό πρόστιμο ύψους €10.000 για μη συμμόρφωση με το άρθρο 139 του Νόμου και διοικητικό πρόστιμο ύψους €10.000 καθότι η παράβαση από την Εταιρεία του άρθρου 28(1) του Νόμου οφειλόταν σε δική του υπαιτιότητα και αμέλεια, και τον ενημέρωσε με επιστολή της 8.6.2017.

Ακολούθησε η καταχώρηση της παρούσας υπόθεσης ενώπιον του Δικαστηρίου. Ο Αιτητής καταχώρησε τη προσφυγή του στις 8.07.2017 και στην συνέχεια η Καθ' ης αίτηση καταχώρισε την ένσταση της στις 7.03.2018. Ακολούθως, ο Αιτητής στις 12.07. 2018 καταχώρισε τη γραπτή του αγόρευση και η Καθ' ης η αίτηση τη δική της γραπτή αγόρευση στις 5.11.2019, ενώ η απαντητική γραπτή αγόρευση του Αιτητή καταχωρήθηκε στις 10.02.2020. Ωστόσο, με οδηγίες του Δικαστηρίου, καταχωρήθηκε συμπληρωματική αγόρευση της Καθ' ης η αίτηση ημερομηνίας 17.11.2020, μετά συμπληρωματική γραπτή αγόρευση των δικηγόρων του Αιτητή στις 21.04.2021, και ακολούθησε νέα συμπληρωματική αγόρευση της Καθ' ης η αίτηση στις 15.03.2022.

Στην αρχική γραπτή αγόρευση του, ο Αιτητής κάνει αναφορά ότι υιοθετεί και επαναλαμβάνει όλους τους λόγους ακύρωσης που αναγράφονται στην προσφυγή του χωρίς να τους καταγράφει στην αγόρευση του και, πολύ περισσότερο, χωρίς να τους προωθεί και να τους επεξηγεί. Στην σύντομη αυτή γραπτή αγόρευση, μόνο στη δεύτερη σελίδα και στις παραγράφους υπό 7 ως 10 γίνονται αναφορές οι οποίες θα μπορούσαν να εκληφθούν ως προβαλλόμενοι λόγοι ακύρωσης, ενώ στις προηγούμενες παραγράφους γίνεται αναφορά σε γεγονότα της υπόθεσης. Συγκεκριμένα, στη παράγραφο 7 τίθεται ισχυρισμός περί αντισυνταγματικότητας του Νόμου, χωρίς να διευκρινίζεται αν αναφέρεται στον περί Επενδυτικών

Υπηρεσιών και Δραστηριοτήτων και Ρυθμιζόμενων Αγορών Νόμου του 2007, Ν. 144(I)/2007 ή στον περί Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς Κύπρου Νόμο του 2009, Ν.73(I)/2009. Η αναφορά που τίθεται μέσω της αγόρευσης είναι ότι δεν υπάρχει συμμόρφωση με τα άρθρα 12 και 30 του Συντάγματος. Στη παράγραφο 8, πάλι σε σχέση με τα άρθρα 12 και 30 του Συντάγματος, ισχυρίζεται παραβίαση του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης πριν την επιβολή της επίδικης ποινής, αφού οι Καθ'ων η αίτηση, ως καταγράφει, δεν έδωσαν το δικαίωμα της προηγούμενης ακρόασης για σκοπούς μετριάσμού της ποινής. Στη παράγραφο 9, πάλι σε σχέση με το άρθρο 30 του Συντάγματος ισχυρίζεται *«διάρρηξη της αρχής της διάκρισης των εξουσιών και το άρθρο 30 του Συντάγματος, καθώς η επιβολή υψηλής χρηματικής ποινής αποτελεί αποκλειστική δικαιοδοσία των Δικαστηρίων»*. Τέλος, στη παράγραφο 10 γίνεται ισχυρισμός για παραβίαση των αρχών της φυσικής δικαιοσύνης αφού *«οι Καθών ενήργησαν ταυτόχρονα ως κατήγορος, μάρτυρας και Δικαστής, για την ίδια υπόθεση, από τους ίδιους κριτές»*, χωρίς να αναφέρεται οτιδήποτε άλλο.

Αφού μεσολάβησε η γραπτή αγόρευση της Καθ' ης η αίτηση στις 5.11.2019 και ο Αιτητής καταχώρησε την Απαντητική του Γραπτή Αγόρευση στις 10.02.2020, έλαβε την άδεια του Δικαστηρίου να καταχωρήσει και τη «Συμπληρωματική γραπτή αγόρευση των δικηγόρων του αιτητή» στις 21.04.2021, αποκλειστικά αναφορικά με

το ζήτημα της συγκρότησης και της σύνθεσης της Καθ'ης η Αίτηση. Μέσω αυτής ωστόσο επεκτείνεται και προωθεί διαφορετικούς λόγους ακύρωσης, από ότι με την αρχική του αγόρευση. Υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αναιτιολόγητη, αφού η Καθ'ης η αίτηση δεν έχει αναφερθεί στο περιεχόμενο των παραστάσεων του, ούτε τις έχει σχολιάσει ή εκτιμήσει ή αξιολογήσει με οποιοδήποτε τρόπο και συνεπώς δεν έχει δικαιολογήσει την απόρριψή τους. Μέσω αυτής προωθεί και ισχυρισμό περί παραβίασης του δικαιώματος της προηγούμενης ακρόασης, αφού *«η ΕΚΚ παρέλειψε να εκτιμήσει τα «σχετικά πραγματικά περιστατικά» τα οποία είχε προβάλει ο αιτητής»*. Κύριος λόγος ο οποίος προωθείται μέσω της συμπληρωματικής γραπτής αγόρευσης του Αιτητή, αφορά ισχυρισμό ότι, η προσβαλλόμενη απόφαση έχει ληφθεί από όργανο του οποίου η σύνθεση και/ή συγκρότηση και/ή τρόπος λειτουργίας και/ή συνεδριάσεων έπασχε αφού *«τα μέλη της Επιτροπής Κύπρος Ιωαννίδης και Ανδρέας Ανδρέου δεν διαθέτουν το προσόν της «εγνωσμένης πείρας και κατάρτισης στη χρηματαγορά και την κεφαλαιαγορά»* ενώ η σύνθεση της Επιτροπής των σχετικών συνεδριών ήταν διαφορετική σε κάθε μία.

Επί των πιο πάνω, η πλευρά της Καθ'ης η Αίτηση αρχίζει την αρχική της αγόρευση τονίζοντας ότι, η αναφορά του αιτητή στην γραπτή του αγόρευση ότι υιοθετεί και επαναλαμβάνει όλους τους λόγους ακύρωσης που αναγράφονται στην προσφυγή του αποτελεί *«γενική και αόριστη αναφορά του αιτητή και η επίκληση όλων των*

λόγων ακύρωσης της προσφυγής χωρίς οποιαδήποτε περαιτέρω εξειδίκευση, συγκεκριμενοποίηση και ανάπτυξη δεν επιτρέπει στο Δικαστήριο να εξετάσει οποιαδήποτε άλλα σημεία πέραν των όσων αναπτύσσονται και συγκεκριμενοποιούνται στην γραπτή αγόρευση του αιτητή και συγκεκριμένα στις παραγράφους 7 έως 10 της γραπτής του αγόρευσης. Επισημαίνουμε συναφώς πέραν των όσων αναπτύσσονται στις παραγράφους 7 έως 10 της γραπτής αγόρευσης του αιτητή, οι υπόλοιποι λόγοι ακύρωσης που προβάλλει στην προσφυγή του και υιοθετεί με τη γραπτή του αγόρευση είναι γενικοί και αόριστοι χωρίς εξειδίκευση κατά παράβαση του Κανονισμού 7 του Διαδικαστικού Κανονισμού του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου του 1962 (Ν. 3/62)». Γενικότερα η δικηγόρος του Καθ' ου η Αίτηση στη γραπτή της αγόρευση σημειώνει, αφού προηγουμένως απαντά επί των ισχυρισμών που καταγράφονται στην αρχική γραπτή αγόρευση του Αιτητή, ότι αυτοί θα πρέπει να απορριφθούν ως ατεκμηρίωτοι.

Ο Κανονισμός 7 του Διαδικαστικού Κανονισμού του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου του 1962 (Ν. 3/62) προβλέπει ότι: «Έκαστος διάδικος δέον διά των εγγράφων προτάσεων αυτού να εκθέτη τα νομικά σημεία επί των οποίων στηρίζεται, αιτιολογών συγχρόνως ταύτα πλήρως Διάδικος εμφανιζόμενος άνευ συνηγόρου δεν υποχρεούται εις συμμόρφωσιν προς τον κανονισμόν τούτον».

Ανατρέχοντας στο περιεχόμενο της Αίτησης του Αιτητή, δεν θα συμφωνήσω με τη δικηγόρο της Καθ'ης η Αίτηση ότι εν προκειμένω παραβιάζεται ο Κανονισμός 7 του Διαδικαστικού Κανονισμού του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου του 1962, ως προς την υποχρέωση του διαδίκου, δια των εγγράφων προτάσεών του, «να εκθέτει τα νομικά σημεία επί των οποίων στηρίζεται, αιτιολογών συγχρόνως ταύτα πλήρως». Αυτό το οποίο ωστόσο διαπιστώνω, για τους προαναφερθέντες λόγους ως περιλαμβάνονται στην αρχική αγόρευση του αιτητή στις 12.07.2018, είναι ότι, ενώ διατυπώθηκαν αρκούντως αναλυτικά οι εν λόγω τρεις λόγοι ακύρωσης στην προσφυγή, εντούτοις αυτοί **δεν αναπτύσσονται με σαφήνεια**, αλλά αποτελούν απλές γενικές τοποθετήσεις οι οποίες δεν επιτρέπουν τον δικαστικό έλεγχο. Η ανάπτυξη και των τριών αυτών λόγων ακύρωσης δεν ξεπερνά τη μια σελίδα στην αγόρευση του και σε κάθε περίπτωση ο Αιτητής δεν παρέχει συγκεκριμένα στοιχεία προς υποστήριξη των θέσεων του, ούτε αναπτύσσει οποιοδήποτε αντίστοιχο επιχείρημα.

Όπως έχει καταγραφεί και στις αποφάσεις **Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου ν. Επιτροπής Προστασίας Ανταγωνισμού, Έφεση κατά απόφασης Διοικητικού Δικαστηρίου Αρ. 60/2016, απόφαση Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου ημερομηνίας 6 Σεπτεμβρίου 2023, αλλά και Καρατσαουσίδης ν. Δημοκρατία μέσω Υπουργού Εργασίας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Υπόθεση**

Αρ. 836/2016, ημερομηνίας 25 Σεπτεμβρίου 2020, το Δικαστήριο δεν μπορεί να προχωρήσει σε εξέταση γενικόλογων, αόριστων και ασαφών ισχυρισμών, οι οποίοι προβάλλονται υπό τη μορφή γενικών τοποθετήσεων.

Ως έχει διαπιστώσει και η τότε Πρόεδρος του Διοικητικού Δικαστηρίου Μ.Καλλιγέρου στη προαναφερθείσα απόφαση **Καρατσαουσίδης**:

«Δεν έχω ικανοποιηθεί ότι αναπτύχθηκε στην γραπτή αγόρευση οποιοσδήποτε από τους δικογραφημένους λόγους ακυρώσεως, ώστε να αντιληφθώ ποιός ισχυρισμός παρανομίας προωθείται. Η διοικητική πράξη φέρει το τεκμήριο νομιμότητας και το βάρος απόδειξης ότι συντρέχουν λόγοι ακυρώσεως το φέρει ο αιτητής σε προσφυγή. Η υιοθέτηση των λόγων ακυρώσεως που μόνο καταγράφονται στο δικόγραφο, δεν επαρκεί προς υποστήριξη των λόγων ακυρώσεως περί έλλειψης δέουσας έρευνας, πλάνης, έλλειψης αιτιολογίας και κατάχρησης εξουσίας, οι οποίοι δεν εξετάζονται αυτεπαγγέλτως, αλλά στην βάση των γραπτών αγορεύσεων.»

Είναι δεδομένη η πάγια θέση της νομολογίας ότι, δεν μπορούν να απασχολήσουν το Δικαστήριο ισχυρισμοί, που είτε δεν δικογραφήθηκαν, είτε δεν προωθούνται μέσω της γραπτής αγόρευσης του Αιτητή. Στη παρούσα περίπτωση το Δικαστήριο δεν μπορεί να προχωρήσει σε εξέταση γενικόλογων, αόριστων και ασαφών ισχυρισμών, οι οποίοι προβάλλονται υπό τη μορφή γενικών τοποθετήσεων στην

αρχική γραπτή αγόρευση του Αιτητή. Συνεπώς, και οι τρεις λόγοι οι οποίοι αναφέρονται στην αρχική του γραπτή αγόρευση απορρίπτονται ως ατεκμηρίωτοι.

Οφείλω ωστόσο να σημειώσω ότι, η ευπαίδευτη δικηγόρος της Καθ' ης η Αίτηση στο στάδιο των Διευκρινήσεων έχει απαντήσει τόσο τον ισχυρισμό του Αιτητή που αφορά την παραβίαση της παραγράφου 6 της ΕΣΔΑ, όσο και τη θέση του για παραβίαση του άρθρου 12 του Συντάγματος και ισχυρισμούς περί ποινικής διαδικασίας, παραπέμποντας εύστοχα το Δικαστήριο στην απόφαση στην Αναθεωρητική Έφεση αρ. 7/16, Αννίτα Φιλιππίδου ν. Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς Κύπρου ημερ. 10.5.2023, και στις αποφάσεις του Διοικητικού Δικαστηρίου στις Συνεκδικαζόμενες Υποθέσεις αρ. 1266/2017 κ.α., Ευθύμιος Μπουλούτας ν. Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς Κύπρου, ημερ. 29.6.2021 και την Υπόθεση αρ. 1271/2017, Χρίστος Στυλιανίδης ν. Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, ημερ. 9.12.2022.

Ο Αιτητής, με την αναφερόμενη ως «*Συμπληρωματική γραπτή αγόρευση των δικηγόρων του αιτητή*» στις 21.04.2021, μέσα από ένα εκτενές κείμενο, προωθεί διαφορετικούς λόγους ακύρωσης απ' ότι με την αρχική του γραπτή αγόρευση στις 12.07.2018 όπως ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αναιτιολόγητη, αλλά και επεκτείνεται στον αρχικό λόγο ακύρωσης περί παραβίασης του δικαιώματος της προηγούμενης ακρόασης, τον οποίο όπως διαπιστώθηκε ανωτέρω άφησε

ατεκμηρίωτο με την αρχική της γραπτή αγόρευση. Ως προκύπτει από το φάκελο της υπόθεσης, η άδεια για καταχώρηση αυτής της αγόρευσης, αφού είχε ήδη καταχωρήσει την Απαντητική του Γραπτή Αγόρευση στις 10.02.2020, αφορούσε αποκλειστικά το ζήτημα της συγκρότησης και σύνθεσης του διοικητικού οργάνου.

Αυτό έχει υποδειχθεί και από την δικηγόρο του Καθ' ου η Αίτηση στο στάδιο των Διευκρινήσεων, όπου αφού απαντά επί του ζητήματος της αλλαγής στην σύνθεση της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, τονίζει το εξής. *«Μετά την απαντητική του αγόρευση ο αιτητής ζήτησε την άδεια του Δικαστηρίου να καταχωρίσει συμπληρωματική γραπτή αγόρευση σε σχέση με το ζήτημα της συγκρότησης της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς. Οι οδηγίες που αφορούν αυτό το ζήτημα του δόθηκαν. Η συμπληρωματική αγόρευση του αιτητή ουσιαστικά αποτελεί νέα γραπτή αγόρευση και επεκτείνεται επί πολλών ζητημάτων. Παρά τα όσα έχουν απαντηθεί, θεωρώ ότι, δεν πρέπει να εξεταστεί οτιδήποτε άλλο, πέραν των όσων αφορούν την συγκρότηση που έχει δοθεί και η άδεια του Δικαστηρίου. Τούτο ασφαλώς γιατί, δεν είναι επιτρεπτό στον αιτητή, σε οποιοδήποτε σημείο επιθυμεί, να θέτει οποιοδήποτε ζήτημα χωρίς την άδεια του Δικαστηρίου. Παραπέμπω στην υπόθεση της κας Μιχαήλ Δ.Δ.Δ., αρ. 952/2017 Σταύρου Χατζηκυριάκου ν. Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς Κύπρου ημερ. 30.4.2020 σελ 20-23, όπου και εκεί το Δικαστήριο αποφάσισε ότι, πρόσθετα ζητήματα που εγείρονται με την συμπληρωματική γραπτή αγόρευση δεν εξετάστηκαν.»*

Θα συμφωνήσω μαζί της. Η συμπληρωματική γραπτή αγόρευση θα έπρεπε να περιοριστεί και να επικεντρωθεί στο συγκεκριμένο ζήτημα το οποίο αφορούσε τη νομιμότητα της συγκρότησης και σύνθεσης του οργάνου, το οποίο είχε αναφέρει στην Απαντητική Γραπτή Αγόρευση η οποία προηγήθηκε, αλλά σε κάθε περίπτωση θα μπορούσε να απασχολήσει και το Δικαστήριο αυτεπαγγέλτως (ex proprio motu).

Συνεπώς, ουδόλως θα εξετάσω οποιαδήποτε άλλα ζητήματα προβάλλονται μέσω της «*Συμπληρωματικής γραπτής αγόρευσης των δικηγόρων του αιτητή*» ημερομηνίας 21.04.2021, αλλά θα περιοριστώ στο ζήτημα της νομιμότητα της συγκρότησης και της σύνθεσης του οργάνου το οποίο εξέδωσε τη προσβαλλόμενη απόφαση.

Στα πλαίσια του συγκεκριμένου λόγου ακύρωσης, ο Αιτητής ισχυρίζεται ότι η συμμετοχή στην Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς του κ.Κύπρου Ιωαννίδη ως Μέλους και του κ.Αντρέα Ανδρέου ως Αντιπροέδρου ήταν παράνομη, με συνέπεια την μόλυνση της όλης διαδικασίας. Συγκεκριμένα, αμφισβητεί τα προσόντα των δύο αυτών προσώπων και προβάλλει ότι, αυτοί δεν διαθέτουν το προσόν της «*εγνωσμένης πείρας και κατάρτισης στη χρηματαγορά και την κεφαλαιαγορά*» που απαιτείται από το **άρθρο 11(2) του περί της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς Νόμου του 2009** και ότι η κρίση του Υπουργικού Συμβουλίου «*περί ικανοποίησης των προνοιών του Νόμου*

δεν έχει αιτιολογηθεί». Όπως υποδεικνύει η δικηγόρος του Αιτητή, τα θέματα αυτά κρίθηκαν στην **Υπόθεση αρ. 952/2017, Σταύρου Χατζηκυριάκου v. Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς**, ως η απόφαση ημερ. 30.4.2020 της αδελφής Ε.Μιχαήλ ΔΔΔ, η οποία ωστόσο, ως έχει και τονισθεί στο στάδιο των Διευκρινήσεων, έχει προσβληθεί μέσω της Έφεσης αρ. 82/20. Ο Αιτητής προς υποστήριξη των πιο πάνω ισχυρισμών επικαλείται την απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση **Exxon Mobil Cyprus Ltd κ.α v. Επιτροπής Προστασίας του Ανταγωνισμού, υπόθεση αρ. 1544/2009 κ.α., ημερ. 25.5.2011**, στην οποία κρίθηκε ότι ο διορισμός του Προέδρου της Επιτροπής Προστασίας του Ανταγωνισμού δεν ήταν νόμιμος, επειδή το Υπουργικό Συμβούλιο παρέλειψε να διερευνήσει κατά πόσο το συγκεκριμένο πρόσωπο κατείχε τα προσόντα που απαιτούνται από το νόμο και να αιτιολογήσει την σχετική απόφαση του για διορισμό.

Αντίθετα, η θέση της Καθ' ης η Αίτηση είναι ότι αυτός ο ισχυρισμός του Αιτητή είναι παντελώς αβάσιμος, αφού το ίδιο ζήτημα έχει ήδη κριθεί από τη νομολογία, μέσω άλλων πρωτόδικών αποφάσεων στις οποίες παραπέμπει, ενώ η απόφαση **Exxon Mobil** ουδόλως τυγχάνει εφαρμογής στην παρούσα περίπτωση, αφού εν αντιθέσει με την υπό εξέταση περίπτωση στην οποία δόθηκε αναλυτική αιτιολογία για τη διαπίστωση περί κατοχής των προσόντων, εκεί ουδεμία αιτιολογία δόθηκε αναφορικά με την κατοχή των εκ του νόμου απαιτούμενων προσόντων. Σχετικά, η

δικηγόρος της Καθ'ης η Αίτηση καταγράφει στη συμπληρωματική αγόρευση της επί του ζητήματος της σύνθεσης και/ή συγκρότησης και/ή τρόπου λειτουργίας της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, ως προς το Μέλος Κύπρο Ιωαννίδη ότι, ο Αιτητής δεν νομιμοποιείται να προωθεί οποιοδήποτε ισχυρισμό που αφορά τον διορισμό του αφού το συγκεκριμένο Μέλος δεν συμμετείχε στην λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης με την οποία διαπιστώθηκε παράβαση από μέρους του Αιτητή, ομοίως δεν έλαβε μέρος ούτε σε οποιαδήποτε προγενέστερη συνεδρία που να τον αφορούσε και κατά την οποία να λήφθηκε οποιαδήποτε ουσιαστική απόφαση σε σχέση με αυτόν.

Η θέση της Καθ'ης η αίτηση υποστηρίζεται από τον διοικητικό φάκελο, δεδομένου ότι ο κ.Ιωαννίδης δεν αποτελούσε πλέον μέλος της Καθ'ης η αίτηση κατά τον ουσιώδη χρόνο λήψης της προσβαλλόμενης απόφασης στη συνεδρία της ημερομηνίας 13.2.2017, αφού εν τω μεταξύ αντικαταστάθηκε από τον κ.Ανδρέα Κλεάνθους. Η συμμετοχή του στη συνεδρία ημερομηνίας 14.12.2015 αφορούσε την εταιρεία CommexFX Ltd, η νομιμότητα της οποίας δεν είναι αντικείμενο της παρούσας προσφυγής. Κατά την άλλη δε συνεδρία ημερομηνίας 1.2.2016, κατά την οποία συμμετείχε ο κ. Ιωαννίδης, η Καθ'ης η αίτηση αποφάσισε να καλέσει τον αιτητή σε παραστάσεις για ενδεχόμενες παραβάσεις της κείμενης νομοθεσίας, **χωρίς να λαμβάνεται οποιαδήποτε ουσιαστική απόφαση επί του θέματος.**

Σχετική είναι η απόφαση της **Πλήρους Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση Αντέννα Λιμιτεδ ν. Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου, Α.Ε. αρ. 167/09, ημερ. 12.04.2013**, απόσπασμα της οποίας θα παραθέσω στη συνέχεια, όπου σημειώθηκε ότι *«Σύμφωνα με το νόμο, η επανάληψη της διαδικασίας από την αρχή δεν απαιτείται όταν πρόκειται για απουσία από συνεδρία που ασχολήθηκε με προκαταρκτικά θέματα»*, υποστηρίζοντας πλήρως τη θέση της Καθ'ης η αίτηση.

Τα όσα με τρόπο αναλυτικό καταγράφονται στα πρακτικά της Συνεδρίας του Υπουργικού Συμβουλίου ημερομηνίας 22.09.2014 (Παράρτημα Α' στη Συμπληρωματική Γραπτή Αγόρευση της Καθ'ης η αίτηση), επιβεβαιώνουν τη θέση της ότι, ήταν καθόλα εύλογη και τεκμηριωμένη η κρίση του Υπουργικού Συμβουλίου για κατοχή από τον κ.Ιωαννίδη των απαιτούμενων από το **άρθρο 11 (2) του Νόμου** προσόντων για διορισμό στη θέση Μέλους της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς. Σε κάθε περίπτωση, με βάση τα ενώπιον μου στοιχεία, ουδόλως δικαιολογείται οποιαδήποτε παρέμβαση του Δικαστηρίου στην κρίση του Υπουργικού Συμβουλίου που ήταν το μόνο αρμόδιο όργανο να εξετάσει τα προσόντα του συγκεκριμένου προσώπου.

Αναφορικά δε με το διορισμό του κ.Ανδρέα Ανδρέου ως Αντιπροέδρου της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, έχω επίσης ανατρέξει στα πρακτικά της συνεδρίας του

Υπουργικού Συμβουλίου ημερομηνίας 3.9.2012 κατά την οποία αποφασίστηκε ο διορισμός του. Από αυτά επιβεβαιώνεται ότι η διαπίστωση του Υπουργικού Συμβουλίου περί κατοχής των απαιτούμενων προσόντων αιτιολογήθηκε. Αυτό έγινε με τρόπο αναλυτικό και κυρίως με τρόπο που ο δικαστικός έλεγχος επιβεβαιώνει τη νομιμότητα της απόφασης, αφού ως έχει παγιωθεί από τη νομολογία, το Δικαστήριο δεν μπορεί να υποκαταστήσει την κρίση του Υπουργικού Συμβουλίου αναφορικά με την απόφαση διορισμού μέλους Συμβουλίου όταν η απόφαση είναι εύλογα επιτρεπτή. Περαιτέρω, αναλυτική αιτιολογία παρατίθεται και στα πρακτικά της Συνεδρίας του Υπουργικού Συμβουλίου ημερ. 10.6.2015 κατά την οποία αποφασίστηκε ο επαναδιορισμός του κ. Ανδρέου στην ίδια θέση (Παράρτημα Β' στη Συμπληρωματική Γραπτή Αγόρευση της Καθ' ης η αίτηση).

Όπως σημειώνεται από τη πλευρά της Καθ' ης η Αίτηση στο στάδιο των Διευκρινήσεων, έχουν μεσολαβήσει, αποφάσεις του Διοικητικού Δικαστηρίου οι οποίες έχουν εξετάσει διεξοδικά το ζήτημα. Συγκεκριμένα, μας παραπέμπει στις πρωτόδικες αποφάσεις στην **Υπόθεση αρ. 117/14, Νεοκλή Λυσάνδρου ν. Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, απόφαση ημερ. 10.09.2018** και στην **Υπόθεση αρ. 905/14 Χρίστος Στυλιανίδης ν. Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς απόφαση ημερ. 28.06.2021.**

Ενδεικτικά, στην προσφυγή **Νεοκλή Λυσάνδρου**, το Δικαστήριο απορρίπτοντας τον πιο πάνω ισχυρισμό ανέφερε τα ακόλουθα: *«Ενώπιον μου έχει τεθεί, ως μέρος του διοικητικού φακέλου (κατά σύμφωνη γνώμη των διαδίκων κατά την ενώπιον μου ακρόαση) η σχετική απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου ημερομηνίας 3.9.2012, με την οποία διορίστηκε ο κ. Ανδρέου στη θέση του Αντιπροέδρου της καθ' ης η αίτηση (αναδρομικά) για την περίοδο από 28.9.2011 έως 22.7.2015, συμπεριλαμβανομένου και του βιογραφικού του σημειώματος, το οποίο είχε τεθεί ενώπιον του Υπουργικού Συμβουλίου. Η εν λόγω απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου είναι αναλυτική και, κατά την κρίση μου, πλήρως αιτιολογημένη, σε σχέση με την κατοχή από το εν λόγω πρόσωπο των απαιτούμενων από το άρθρο 11(2) του Ν. 73(1)72009 προσόντων για διορισμό Συνεπώς, η συγκρότηση της καθ' ης η αίτηση δεν πάσχει, ως εκ του διορισμού του προσώπου αυτού.»*

Καταλήγοντας επί του ζητήματος πάσχουσας συγκρότηση της Καθ'ης η αίτηση λόγω της μη αιτιολόγησης της διαπίστωσης περί κατοχής των απαιτούμενων προσόντων από τα συγκεκριμένα δύο πρόσωπα που διορίστηκαν, κρίνω ότι αυτός είναι **προδήλως αβάσιμος** αφού το Υπουργικό Συμβούλιο προτού αποφασίσει το διορισμό των δύο αυτών προσώπων ερεύνησε την από μέρους τους κατοχή των απαιτούμενων προσόντων και αιτιολόγησε τη διαπίστωση κατοχής των συγκεκριμένων προσόντων με αναφορά στα προσόντα και στην πείρα που κατέχουν τα εν λόγω πρόσωπα, οι δε διαπιστώσεις του υποστηρίζονται πλήρως από βιογραφικά σημειώματα τα οποία ήταν ενώπιόν του.

Ο Αιτητής, περαιτέρω, ισχυρίζεται και προωθεί μέσω της συμπληρωματικής αγόρευσης του ότι, πάσχει η σύνθεση της Καθ' ης η αίτηση καθότι αυτή δεν παρέμεινε αναλλοίωτη σε όλες τις συνεδρίες που έλαβαν χώρα πριν την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης, αλλά διαφοροποιήθηκε λόγω της αντικατάστασης των μελών της κ.κ. Βάκη, Ιωαννίδη και Θεοχαρίδη από τους κ.κ. Κλεάνθους, Φινοπούλου και Αναστασιάδη. Υποστηρίζει ότι, το **άρθρο 22 του περί των Γενικών Αρχών του Διοικητικού Δικαίου**, όπως αυτό είχε ερμηνευθεί από παλαιότερη νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου (**Πειθαρχικό Συμβούλιο Ιατρών ν. Παυλίδη κ.ά (2010) 3 Α.Α.Δ. 251, Σωτηριάδης ν. Δήμου Γερμασόγειας (2011) 3 Α.Α.Δ. 620**), επιτάσσει όπως η διαδικασία λήψης απόφασης διεξάγεται από την αρχή μέχρι το τέλος από τα ίδια μέλη, με άλλα λόγια εισηγείται ότι η σύνθεση της Επιτροπής θα έπρεπε να παραμείνει η ίδια από την αρχή μέχρι το τέλος της διοικητικής διαδικασίας που αφορούσε το συγκεκριμένο θέμα.

Καταρχήν, επισημαίνεται ότι, από τα όσα ρητά καταγράφονται στα σχετικά πρακτικά της Καθ' ης η αίτηση, προκύπτει ότι τα μέλη τα οποία συμμετείχαν στη συνεδρία όπου ελήφθη η τελική απόφαση και τα οποία αντικατέστησαν προηγούμενα μέλη, ήταν πλήρως ενημερωμένα, γεγονός που τονίστηκε από την Καθ' ης η αίτηση αλλά και ο Αιτητής ουδόλως αμφισβητεί.

Το ζήτημα αυτό έχει αποσαφηνιστεί πλήρως με μεταγενέστερη απόφαση της πλήρους Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου η οποία διασαφήνισε την ορθή ερμηνεία του **άρθρου 22 του περί των Γενικών Αρχών του Διοικητικού Δικαίου Νόμου**. Αναφέρομαι στην απόφαση της Πλήρους Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση **Αντέννα Λιμιτεδ ν. Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου, Α.Ε. αρ. 167/09, ημερ. 12 Απριλίου 2013**. Θεωρώ επιβεβλημένο να παραθέσω

αυτούσιο το σχετικό απόσπασμα όπου λέχθηκαν τα ακόλουθα (η υπογράμμιση προστίθεται):

«Το άρθρο 22 του περί Γενικών Αρχών του Διοικητικού Δικαίου Νόμου Ν. 158(1)71999 για την αλλαγή στη σύνθεση του διοικητικού οργάνου προνοεί ότι:
«22. Η διαδικασία συζήτησης και λήψης απόφασης για ορισμένο θέμα πρέπει να διεξάγεται από την αρχή μέχρι το τέλος από τα ίδια μέλη του συλλογικού οργάνου. Αν η διαδικασία παρατείνεται σε περισσότερες συνεδρίες και η σύνθεση του οργάνου μετά την πρώτη συνεδρία αλλάζει με τη συμμετοχή μελών που ήταν απάντα στις προηγούμενες συνεδρίες, το συλλογικό όργανο δεν μπορεί να λάβει έγκυρη απόφαση στην τελευταία συνεδρία, εκτός αν στη συνεδρία αυτή επαναληφθεί από την αρχή η διαδικασία και η συζήτηση που προηγήθηκε. Αυτό δεν απαιτείται, όταν πρόκειται για απουσία από συνεδρία που ασχολήθηκε με προκαταρκτικά θέματα ή όταν τα μέλη τα οποία λαμβάνουν την τελική απόφαση είναι πλήρως ενημερωμένα σχετικά με όλα τα στοιχεία που είναι αναγκαία για τη λήψη απόφασης.»

Το πιο πάνω άρθρο κωδικοποιεί τη βασική αρχή ότι η διαδικασία συζήτησης και λήψης απόφασης για ορισμένο θέμα πρέπει να διεξάγεται από την αρχή μέχρι το τέλος από τα ίδια μέλη του συλλογικού οργάνου. Η αναφορά «από την αρχή μέχρι το τέλος» ερμηνεύεται ότι αφορά στο διάστημα από την αρχή μέχρι το τέλος μιας συνεδρίας του οργάνου και όχι στο διάστημα από την αρχή μέχρι το τέλος της διοικητικής διαδικασίας συζήτησης κλπ του συγκεκριμένου θέματος όταν η διάρκεια της παρατείνεται σε περισσότερες συνεδρίες.

Η ρύθμιση που ακολουθεί με βάση την πάρα πάνω νομοθετική διάταξη, αφορά

ακριβώς στην περίπτωση που η διαδικασία για το ίδιο θέμα παρατείνεται σε περισσότερες συνεδρίες και η σύνθεση του οργάνου, μετά την πρώτη συνεδρία, έχει αλλάξει με τη συμμετοχή μελών που ήταν απόντα στις προηγούμενες συνεδρίες. Ο νόμος κατ' αρχήν προβλέπει ότι το συλλογικό όργανο δεν μπορεί να λάβει έγκυρη απόφαση εκτός αν κατά τη συνεδρία αυτή επαναληφθεί από την αρχή η διαδικασία και η συζήτηση που προηγήθηκε οπότε σε τέτοια περίπτωση θεωρείται ότι η συζήτηση της υπόθεσης άρχισε και τέλειωσε έγκυρα στην τελευταία συνεδρία. Η ρύθμιση αυτή συνάδει με την αρχή ότι τα μέλη του συλλογικού οργάνου πρέπει να έχουν, το καθένα ξεχωριστά, γνώση επί όλων των στοιχείων και γεγονότων ώστε να μπορούν να σταθμίσουν αυτά τα στοιχεία κλπ για να αποφασίσουν εγκύτως επί του συγκεκριμένου θέματος.

Σύμφωνα με το νόμο, η επανάληψη της διαδικασίας από την αρχή δεν απαιτείται όταν πρόκειται για απουσία από συνεδρία που ασχολήθηκε με προκαταρκτικά θέματα ή όταν τα μέλη που λαμβάνουν την τελική απόφαση είναι πλήρως ενημερωμένα σχετικά με όλα τα στοιχεία που είναι αναγκαία για τη λήψη της απόφασης»

Τα όσα έχουν λεχθεί στην πιο πάνω απόφαση της πλήρους Ολομέλειας του Δικαστηρίου καθιστούν απορριπτέους τους ισχυρισμούς του Αιτητή περί κακής σύνθεσης, αφού όπως έχει διευκρινιστεί, η αναφορά «από την αρχή μέχρι το τέλος» ερμηνεύεται ότι αφορά στο διάστημα από την αρχή μέχρι το τέλος μιας συνεδρίας του οργάνου και όχι στο διάστημα από την αρχή μέχρι το τέλος της διοικητικής διαδικασίας συζήτησης του συγκεκριμένου θέματος, όταν η διάρκεια της παρατείνεται σε περισσότερες συνεδρίες.

Δεδομένου ότι, όπως επιβεβαιώνεται και από τα σχετικά πρακτικά, όλα τα Μέλη που έλαβαν την προσβαλλόμενη απόφαση ήταν πλήρως ενημερωμένα σχετικά με όλα τα στοιχεία που ήταν αναγκαία για τη λήψη της απόφασης προκύπτει ότι τηρήθηκαν πλήρως τα όσα προνοούνται στο άρθρο 22 του Νόμου 158(I)/99 και δεν υφίσταται οποιοδήποτε ζήτημα για ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης.

Συνεπώς και αυτός ο ισχυρισμός του Αιτητή θα πρέπει να απορριφθεί.

Υπό το φως των ανωτέρω, καταλήγω ότι δεν στοιχειοθετείται λόγος ακύρωσης και δε χωρεί επέμβαση του Δικαστηρίου.

Κατά συνέπεια, η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται με έξοδα ύψους 1700 Ευρώ πλέον Φ.Π.Α. υπέρ της Καθ' ης η Αίτηση και εναντίον του Αιτητή.

Λ. Ν. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ, ΔΔΔ.